

Begrundelse

Ifølge dagspressen har Ørestadsselskabet solgt et areal i Ørestaden til et hollandsk medicinalfirma til en kvadratmeterpris på 500 kroner. Salgsprisen er således på 25 pct. af den budgetterede salgspris ifølge de budgetter, som Folketinget løbende har fået og som er forudsættningen for, at hele økonomien hænger sammen. Når Ørestadsselskabet nu sælger ud til en noget lavere pris skrider budgettet, og det er hensigten med spørgsmålet at få afklaret, hvem der kan drages til ansvar herfor, såfremt tabet en dag skal udredes.

Svar (15/9 98)

Trafikministeren (Sonja Mikkelsen):

Ørestadsselskabet I/S har selv kompetence til at fastsætte kvadratmeterprisen ved salg af Ørestadens arealer.

Dette fremgår direkte af Ørestadsloven, lov nr. 477 af 24. juni 1992 om Ørestaden mv., § 2, stk. 2, idet bestemmelsen foreskriver, at selskabet skal forestå udviklingen af Ørestaden, herunder sælge arealer fra Ørestaden. Det fremgår endvidere under de almindelige bemærkninger til lovforslaget i afsnittet om økonomiske og administrative bemærkninger, at »værdien af Samejets byzonearealer kan kun ansættes meget skønsmæssigt, og realiseringen af værdien afhænger af udviklingen i en række efterspørgselsfaktorer. Vurderingen af disse forhold og af den økonomisk set optimale afhændelsestakt må foretages af Ørestadsselskabet I/S«.

Priserne for salg af arealer fastlægges således af Ørestadsselskabets bestyrelse ud fra en vurdering af, hvad der er markedsprisen i hvert enkelt tilfælde. Denne pris er afhængig af beliggenhed, arealanvendelse og tidspunkt for salget. Inklusive aftalen med Ferring A/S har Ørestadsselskabet indgået aftaler om salg af ca. 250.000 m² etageareal i Ørestad til en gennemsnitlig pris på godt 2.200 kr. pr. m². For så vidt angår prisfastsættelsen i forbindelse med aftalen med Ferring A/S henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål nr. S 1180, jf. mit andet brev af d.d.

Det kan tilføjes, at Ørestadsselskabet, efter indgåelse af aftalen med Ferring, har indgået aftale med Telia om køb af et areal i Ørestad til 2.000 kr. pr. m² etageareal og 45 kr. pr. m² som bidrag til byggemodning, samt at Ørestadssel-

selskabet forhandler med flere andre købere om køb af arealer til samme pris.

I beregningsforudsætningerne for lov om Ørestad blev der forudsat en gennemsnitlig pris pr. m² etageareal på 2.000 kr. frem til åbningen af Øresundsforbindelsen og 4.000 kr. herefter, hvilket Ørestadsselskabets langtidsbudget er baseret på.

På den baggrund er det fortsat Ørestadsselskabets vurdering, at selskabet vil være gældfrit 15-20 år efter åbningen af den samlede metro.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvem der dækker tabet i forhold til den budgetterede salgspris, kan jeg oplyse, at såfremt budgettet mod forventning viser sig ikke at holde, vil det være de respektive interessenter, der skal bære tabet, jf. hvad der generelt er gældende for interessentskaber omkring hæftelse.

Spm. nr. S 1184

Til trafikministeren (24/8 98) af:

Søren Kolstrup (EL):

»Har kommuner og lokale politimyndigheder kompetence til at udsætte implementeringen ved ændringer af færdselsloven, således at bestemte afsnit i færdselsloven ikke er gældende lov, før implementeringen er sket og/eller kan ministeren give dispensation fra vedtagne ændringer, så dele af færdselsloven ikke gælder i visse byer?«

Svar (8/9 98)

Trafikministeren (Sonja Mikkelsen):

Jeg opfatter spørgsmålet som gående på den ved lov 1122 af 20. december 1995 gennemførte ændring af reglen i færdselslovens § 29, stk. 1, nr. 2, om standsning og parkering ved vejkryds, hvorved strækningen med forbud mod standsning og parkering blev udvidet fra 5 til 10 meter.

Den omhandlede færdselslovsændring trådte ifølge lovens ikrafttrædelsesbestemmelser i kraft pr. 1. juli 1996.

I henhold til færdselslovens § 95, stk. 1 og stk. 3, fastsætter Justitsministeren (nu Trafikministeren) bestemmelser om afmærkning og ifølge samme bestemmelses stk. 2 kan færdselsreg-